

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til det energipolitiske udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 131:

Forslag til lov om offentlighed i forvaltningen.

(Fremsat 15/3 84).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 7 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 132:

Forslag til forvaltningslov.

(Fremsat 15/3 84).

Lovforslagene satte til forhandling.

Forhandling

Erik B. Smith (S):

Justitsministerens fremsættelsestale giver indtryk af, at ministeren helst havde ventet med at fremsætte disse to lovforslag. Vi synes også, at lovforslagene bærer præg af den holdning. I socialdemokratiet er vi enige i, at lovforslagenes formål må være at styrke den enkeltes retsstilling i forhold til den offentlige forvaltning.

Det er derfor, vi har nogle indvendinger på helt konkrete områder og visse betænkeligheder på nogle generelle.

Sygejournalerne er et sådant konkret område. Hvad er det for oplysninger, patienter ikke må kende, men som andre skal kende i forbindelse med den lægelige behandling eller f.eks. en sagsbehandling i et pensionsnævn? Vi kender godt svaret og forstår også nogle af betænkelighederne, men under udvalgsarbejdet er det et af de områder, socialdemokratiet vil interessere sig ganske særligt for, og vores udgangspunkt er, at vi skal overbevises, hvis vi skal følge ministeren her.

Noget andet er, at vi finder, at en borger altid skal orienteres, hvis den pågældendes

journaler sendes til andre myndigheder uden for hospitalet. De interne arbejdsdokumenter er også papirer, der bør undersøges nærmere. Vi ved, at nogle forvaltningsmyndigheder altid lader en part se disse papirer. Det afmystificerer afgørelserne og sagsbehandlingen. Følger vi ministeren i hans forslag, stoppes en sådan udvikling i den administrative praksis, og det finder vi ikke er heldigt.

Det er rigtigt, at ministeren vil undersøge problemerne i forbindelse med EDB-registre. Det er et stort og uoverskueligt område i en rivende udvikling, men også her må udgangspunktet være størst mulig åbenhed, i alt fald for parterne.

Et tredje konkret punkt, der giver anledning til betænkeligheder, er, at man tilsyneladende kan give et mundtligt afslag, oven i købet uden ankevejledning. Det bør ikke være muligt, medmindre det er aldeles åbenbart, at et afslag bør gives.

Af mere generel karakter vil jeg nævne vore betænkeligheder ved ankemyndigheden for afslag på aktindsigt. Det er jo lige før, at disse myndigheder falder ind under inhabilitetsbestemmelserne i § 3, men lad det nu ligge. Vi synes i alt fald, der er nogle betænkeligheder og vil gerne have det belyst under udvalgsarbejdet.

Bemyndigelsesbestemmelserne er også temmelig omfattende, og den del af bemyndigelserne, der går på at indsnævre borgernes rettigheder, vil vi se meget kritisk på under udvalgsarbejdet.

Undtagelsesbestemmelserne for kommunerne og i øvrigt også ikrafttrædelsestidspunktet for kommunerne er vi bestemt ikke tilhængere af. Kommunerne bør være med fra starten og i fuldt omfang. I udvalget må vi vurdere de kommunale betænkeligheder nærmere.

Det oplyses, at justitsministeren senere vil vende tilbage til spørgsmålet om tavshedspligten. Det er også et vigtigt område. Jeg finder, der er et problem her, som undertiden ser dagens lys, og som vi måske kunne drage med i arbejdet, nemlig når en part udtaler sig til pressen på et mildt sagt urigtigt grundlag. Myndighederne er på grund af tavshedspligten afskåret fra at tage til genmæle, og indtrykket i offentligheden er så, at vi i bedste fald står med en helt uduelig forvaltning.

Et andet problem kan opstå i den situation, hvor en offentlig myndighed tager forbe-